

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร : กรณีศึกษา พยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับ ประชากร ซึ่งประกอบด้วย พยาบาลโรงพยาบาลสนามจันทร์ จำนวน 152 คน โดยแจก แบบสอบถามไปจำนวนทั้งหมดของกลุ่มประชากร ได้รับแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ส่งกลับคืน มา จำนวน 143 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94 ของจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

จากนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อศึกษา ความสามารถในการเผชิญ และฟื้นฟ้อุปสรรค การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของ องค์กร โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 การวิเคราะห์ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค
- 1.3 การวิเคราะห์การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร
- 1.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพิ่มเติม

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

แสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
(n=143)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 20-25 ปี	31	21.70
1.2 26-30 ปี	42	29.40
1.3 31-35 ปี	32	22.40
1.4 36 ปีขึ้นไป	38	26.60
รวม	143	100.00
2. อายุการทำงาน		
2.1 0-5 ปี	87	60.80
2.2 6-10 ปี	15	10.50
2.3 11 ปีขึ้นไป	41	28.70
รวม	143	100.00
3. สถานภาพสมรส		
3.1 โสด	78	54.50
3.2 สมรส หรือ หม้าย หรือ หย่าร้าง	65	45.50
รวม	143	100.00
4. ลักษณะการปฏิบัติงานของพยาบาล		
4.1 พยาบาลประจำโรงพยาบาลสนามจันทร์	91	63.60
4.2 พยาบาลที่ทำงานนอกเวลา (Part-time)	52	36.40
รวม	143	100.00

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาล สนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 143 คน พบว่า พยาบาลส่วนใหญ่มีอายุ 26-30 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 29.40 มีอายุงาน 0-5 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80 มีสถานภาพ โสด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 และเป็นพยาบาลประจำโรงพยาบาลสนามจันทร์ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 63.60

1.2 การวิเคราะห์ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค	$\bar{x}$	SD	ระดับ
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	4.16	.47	สูง
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	4.20	.48	สูง
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	4.08	.56	สูง
- ด้านความอดทน	4.11	.53	สูง
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม	4.14	.43	สูง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พยาบาลโรงพยาบาลสนามจันทร์มีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .43 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 4 มิติ อยู่ในระดับสูง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยคะแนนจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมสถานการณ์ ด้านความอดทน และด้านผลกระทบที่จะมาถึง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.20, 4.16, 4.11 และ 4.08 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .48, .47, .53 และ .56 ตามลำดับ

1.3 การวิเคราะห์การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร

ตารางที่ 4.3

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	$\bar{x}$	SD	ระดับ
- ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	3.61	.57	ปานกลาง
- ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	3.61	.44	ปานกลาง
- ด้านความมั่นคงในการทำงาน	3.20	.58	ปานกลาง
- ด้านจิตวิทยาสังคม	3.25	.52	ปานกลาง
- ด้านการปฏิบัติงาน	3.53	.49	ปานกลาง
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม	3.44	.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่าพยาบาลโรงพยาบาลสนามจันทร์มีความสามารถในการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .39 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยคะแนนจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านจิตวิทยาสังคม และด้านความมั่นคงในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61, 3.61, 3.53, 3.25 และ 3.20 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .44, .57, .49, .52 และ .58 ตามลำดับ

1.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร	$\bar{x}$	SD	ระดับ
- ด้านพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่น	3.82	.58	สูง
- ด้านพฤติกรรมความคำนึงถึงผู้อื่น	4.13	.61	สูง
- ด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น	3.92	.61	สูง
- ด้านพฤติกรรมมีส่วนร่วมกับองค์กร	3.78	.80	สูง
- ด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่	4.03	.51	สูง
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวม	3.94	.47	สูง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า พยาบาลโรงพยาบาลสนามจันทร์มีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .47 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับสูง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยคะแนนจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านพฤติกรรมความคำนึงถึงผู้อื่น ด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่ ด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น ด้านพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่น และด้านพฤติกรรมมีส่วนร่วมกับองค์กร โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13, 4.03, 3.92, 3.82 และ 3.78 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .61, .51, .61, .58 และ .80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

2.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวม

ตารางที่ 4.5

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.275**
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.523**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.200*
- ด้านความอดทน	.241**
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.363**

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 4.5 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .363 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวม และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมสถานการณ์ และด้านความอดทน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .523 .275 และ .241 ตามลำดับ ขณะที่ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบที่จะมาถึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็น

สมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .200

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.382**
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.506**
- ด้าน ผลกระทบที่จะมาถึง	.418**
- ด้านความอดทน	.365**
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.497**

**p < .01

จากตารางที่ 4.6 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .497 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.1 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านผลกระทบที่จะมาถึง ด้านการควบคุมสถานการณ์ และด้านความอดทน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .506, .418, .382 และ .365 ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ด้านพฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.137
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.415**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.097
- ด้านความอดทน	.143
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.230**

**p < .01

จากตารางที่ 4.7 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .230 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.2 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .415

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.174*
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.353**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.008
- ด้านความอดทน	.111
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.184*

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 4.8 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .184 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.3 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์ และด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .174 และ .353 ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับองค์การ

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับองค์การ

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับองค์การ
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.212*
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.366**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.175*
- ด้านความอดทน	.192*
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.278**

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 4.9 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .278 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.4 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมกับองค์การ และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์ ด้านผลกระทบที่จะมาถึง และด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .212, .175 และ .192 ตามลำดับ และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .366

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.134
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.354**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	-.046
- ด้านความอดทน	.095
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.181*

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 4.10 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .181 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.5 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่ และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .354 ส่วนผลการวิจัยความสัมพันธ์รายด้านของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ด้านการควบคุมสถานการณ์ ด้านผลกระทบที่จะมาถึง และด้านความอดทน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่

2.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวม

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรกับ
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร
- ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.334**
- ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	.309**
- ด้านความมั่นคงในการทำงาน	.252**
- ด้านจิตวิทยาสังคม	.306**
- ด้านการปฏิบัติงาน	.310**
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม	.405**

**p < .01

จากตารางที่ 4.11 พบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .405 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวม และพบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรทั้ง 5 ด้าน กล่าวคือ ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านจิตวิทยาสังคม และด้านความมั่นคงในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .334, .310, .309, .306 และ .252 ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรกับ
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น
- ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.350**
- ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	.159
- ด้านความมั่นคงในการทำงาน	.256**
- ด้านจิตวิทยาสังคม	.325**
- ด้านการปฏิบัติงาน	.222**
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม	.360**

**p < .01

จากตารางที่ 4.12 พบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .360 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 2.1 ที่ว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น และพบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านจิตวิทยาสังคม ด้านความมั่นคงในการทำงานและด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .350, .325, .256 และ .222 ตามลำดับ ส่วนการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้าไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการค้าเนิ่งถึงผู้อื่น

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรกับ
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการค้าเนิ่งถึงผู้อื่น

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ด้านพฤติกรรมการค้าเนิ่งถึงผู้อื่น
- ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.304**
- ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	.317**
- ด้านความมั่นคงในการทำงาน	.010
- ด้านจิตวิทยาสังคม	.186*
- ด้านการปฏิบัติงาน	.327**
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม	.325**

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 4.13 พบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการค้าเนิ่งถึงผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .325 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 2.2 ที่ว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการค้าเนิ่งถึงผู้อื่นและพบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านการปฏิบัติงาน ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า และด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการค้าเนิ่งถึงผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .304, .317 และ .327 ตามลำดับ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านจิตวิทยาสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการค้าเนิ่งถึงผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .186 ส่วนการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านความมั่นคงในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการค้าเนิ่งถึงผู้อื่น

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรกับ
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น
- ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.175*
- ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	.171*
- ด้านความมั่นคงในการทำงาน	.168*
- ด้านจิตวิทยาสังคม	.098
- ด้านการปฏิบัติงาน	.169*
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม	.210*

*p < .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .210 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 2.3 ที่ว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น และพบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านการปฏิบัติงาน และด้านความมั่นคงในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .175, .171, .169 และ .168 ตามลำดับ ส่วนการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านจิตวิทยาสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความอดทนอดกลั้น

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมขององค์กร

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรกับ
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมขององค์กร

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมขององค์กร
- ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.288**
- ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	.323**
- ด้านความมั่นคงในการทำงาน	.318**
- ด้านจิตวิทยาสังคม	.383**
- ด้านการปฏิบัติงาน	.229**
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม	.415**

**p < .01

จากตารางที่ 4.15 พบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .415 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 2.4 ที่ว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมขององค์กร และพบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรทั้ง 5 ด้าน กล่าวคือ ด้านจิตวิทยาสังคม ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ และด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .383, .323, .318, .288, และ .229 ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรกับ
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่

การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่
- ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.122
- ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า	.161
- ด้านความมั่นคงในการทำงาน	.051
- ด้านจิตวิทยาสังคม	.105
- ด้านการปฏิบัติงาน	.231**
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม	.175*

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 4.16 พบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .175 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 4.16 ที่ว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่ และพบว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .231 ส่วนการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า ด้านความมั่นคงในการทำงาน และด้านจิตวิทยาสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านพฤติกรรมความสำนึกในหน้าที่

2.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม

ตารางที่ 4.17

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.254**
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.417**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.362**
- ด้านความอดทน	.320**
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.404**

**p < .01

จากตารางที่ 4.17 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .404 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวม และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านผลกระทบที่จะมาถึง ด้านความอดทน และด้านการควบคุมสถานการณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .417, .362 .320 และ .254 ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 3.1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ

ตารางที่ 4.18

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.273**
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.259**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.331**
- ด้านความอดทน	.294**
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.347**

**p < .01

จากตารางที่ 4.18 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .347 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 3.1 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบที่จะมาถึง ด้านความอดทน ด้านการควบคุมสถานการณ์ และด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .331, .294, .273 และ .259 ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 3.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.267**
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.368**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.352**
- ด้านความอดทน	.254**
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.370**

**p < .01

จากตารางที่ 4.19 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .370 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 3.2 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้า และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านผลกระทบที่จะมาถึง ด้านการควบคุมสถานการณ์ และด้านความอดทน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านความรู้ในงานและโอกาสก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .368, .352, .267 และ .254 ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 3.3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านความมั่นคงในการทำงาน

ตารางที่ 4.20

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านความมั่นคงในการทำงาน

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ด้านความมั่นคงในการทำงาน
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	-.074
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.247**
- ด้าน ผลกระทบที่จะมาถึง	.041
- ด้านความอดทน	.024
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.070

**p < .01

จากตารางที่ 4.20 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านความมั่นคงในการทำงาน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานย่อยที่ 3.3 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านความมั่นคงในการทำงาน แต่พบว่าความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านความมั่นคงในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .247

สมมติฐานย่อยที่ 3.4 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านจิตวิทยาสังคม

ตารางที่ 4.21

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านจิตวิทยาสังคม

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ด้านจิตวิทยาสังคม
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.267**
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.318**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.346**
- ด้านความอดทน	.377**
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.362**

**p < .01

จากตารางที่ 4.21 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านจิตวิทยาสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .362 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 3.4 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านจิตวิทยาสังคม และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน ด้านผลกระทบที่จะมาถึง ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ และด้านการควบคุมสถานการณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านจิตวิทยาสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .377, .346, .318, และ .267 ตามลำดับ

สมมติฐานย่อยที่ 3.5 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4.22

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงาน

ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรค	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ด้านการปฏิบัติงาน
- ด้านการควบคุมสถานการณ์	.249**
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.389**
- ด้านผลกระทบที่จะมาถึง	.312**
- ด้านความอดทน	.372**
ความสามารถในการเผชิญและ ฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	.393**

**p < .01

จากตารางที่ 4.22 พบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .393 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 3.5 ที่ว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงาน และพบว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านผลกระทบที่จะมาถึง และด้านการควบคุมสถานการณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .389 , .372 , .312 และ .249 ตามลำดับ

2.4 การทดสอบสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรได้

ตารางที่ 4.23

แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร โดยใช้ตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรเป็นตัวทำนาย

ลำดับที่	ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	F
1	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	.405	.164	.158	27.714***
2	ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค	.460	.212	.200	18.787***

***p<.001

จากตารางที่ 4.23 พบว่าตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรได้ร้อยละ 15.8 และเมื่อเพิ่มตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคเข้าไป พบว่า ประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้น ทำให้ตัวแปรทั้ง 2 ตัวร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรได้ร้อยละ 20.0 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 4 ที่ว่า ตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรได้

ตารางที่ 4.24

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) และรูปแบบสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

ตัวแปร	B	SE	Beta	t	Sig.
	B				
(ค่าคงที่)	1.560	.393		3.965***	.000
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร	.377	.100	.309	3.767***	.000
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค	.261	.090	.238	2.899**	.004

จากตารางที่ 4.24 สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร = 1.560 + .377 (การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม) + .261 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม)

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) จะได้สมการในการพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ได้ดังนี้

พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร = .309 (การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรโดยรวม) + .238 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพิ่มเติม

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่าตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรครายด้าน และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การรายด้านอย่างน้อยหนึ่งด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การได้

ตารางที่ 4.25

แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ โดยใช้ตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การรายด้านเป็นตัวทำนาย

ลำดับที่	ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	F
1	ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.523	.273	.268	53.066***
2	การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.562	.316	.306	32.314***
3	ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน	.580	.337	.322	23.501***

จากตารางที่ 4.25 พบว่าตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การได้ร้อยละ 26.8 และเมื่อเพิ่มตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการเข้าไป พบว่า ประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้น ทำให้ตัวแปรทั้ง 2 ตัว ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การได้ร้อยละ 30.6 และเมื่อเพิ่มตัวแปรความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนเข้าไป พบว่า ประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้น ทำให้ตัวแปรทั้ง 3 ตัว ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การได้ร้อยละ 32.2 จึงสามารถวิเคราะห์เพิ่มเติมจากผลการวิจัยได้ว่า ตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้าน

ความอดทนและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การได้

ตารางที่ 4.26

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) และรูปแบบสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ

ตัวแปร	B	SE	Beta	t	p
(ค่าคงที่)	1.539	.324		4.745***	.000
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค					
ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	.535	.080	.551	6.725***	.000
การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ					
ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	.208	.061	.250	3.389**	.001
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค					
ด้านความอดทน	-.147	.070	-.175	-2.082*	.039

จากตารางที่ 4. 26 สามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ = 1.539 + .535 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ) + .208 (การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ) - .147 (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน)

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) จะได้สมการในการพยากรณ์พฤติกรรม
การเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ได้ดังนี้

พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร = .551 (ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค
ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ) + .250 (การรับรู้
การสนับสนุนจากองค์การด้านผลตอบแทนและ
สวัสดิการ) - .175 (ความสามารถในการเผชิญและ
ฟันฝ่าอุปสรรคด้านความอดทน)